

Wergroep Internationale Solidariteit (WIS) ABVAKABO FNV afd. Groningen Nieuwsbrief 1 maart 2014

In deze Nieuwsbrief vervolg- verslag van het bezoek van de FNV-delegatie aan de collega's in Palestina. Verder de hongersnood in Swaziland – toch kunnen we niets doen om hulp te bieden. Nieuws uit Zimbabwe.

Ton Heerts en Shaher Sa'ed (PGFTU)

Weblog 3: Maatschappelijk verantwoord ondernemen

28 februari 2014

Een van de thema's van het werkbezoek aan Israël en de Palestijnse gebieden is maatschappelijk verantwoord ondernemen. 'Het is belangrijk dat we onderzoeken waar we door onze pensioenfondsen in kunnen laten investeren. Investerings ten gunste van de Palestijnse economie zodat er werkgelegenheid komt. Dat is net als in Nederland erg belangrijk', aldus Corrie van Brenk. 'Er is genoeg potentieel, goed opgeleide mensen, goede gezondheidszorg en een wil om iets moois van hun land te maken.' *Zie voor het hele weblog:*

<http://www.abvakabofnv.nl/over-ons/nieuws/nieuwsoverzicht/2014/02/weblog-3-maatschappelijk-verantwoord-ondernemen/>

Hongersnood in Swaziland

Op het platteland van Swaziland heerst hongersnood. Dat is niet voor de eerste keer, maar hulpgoederen die (vanuit het buitenland) gestuurd worden vallen ten prooi aan de corruptie van de koning en zijn kliek, en bereiken de hongerende bevolking niet.

De *Swazi Observer* bezocht het dorp KaMbhoke in Shiselweni en beschreef het gebied als "een vallei des doods". Het heeft dit seizoen haast niet geregend, waardoor de oogst is mislukt en nu is al het voedsel op, schrijft de krant. Het blad citeert een oude vrouw die zegt: "We verhongeren, we sterven letterlijk van de honger, mijn kind. In geen enkele keuken in dit gebied is nog enig voedsel." *Hieronder meer*

ZCTU geïrriteerd over de traagheid van de arbeidsrechtbank

In een interview met "the Zimbabwean" geeft ZCTU voorzitter George Nkiwane uiting aan het ongenoegen van de vakbond over de trage afwikkeling van de arbeidsrechtbank. De ZCTU vraagt de regering om met grote spoed de capaciteit van de rechtbank te vergroten. Van de 4336 ingebrachte zaken werden er slechts 2090 afgehandeld en zijn er nog 2276 in behandeling. Bovendien kan de arbeidsrechtbank de eigen beslissingen niet afdwingen. Als een werknemer een positieve beslissing van de rechtbank krijgt moet deze nog doorprocederen tot het hooggerechtshof om de beslissing gerealiseerd te krijgen. Ook opperrechter Godfrey Chidyausiku maakt zich grote zorgen over de groeiende achterstand bij de arbeidsrechtbank. "Elk jaar worden er meer zaken aangebracht, dan afgehadeld", zegt hij.

Waarom de EU de sancties tegen Zimbabwe opheft

Brussel wil herstel van geplaagd land stimuleren. Door [Bram Vermeulen](#)

Wat is er veranderd in Zimbabwe sinds de Europese Unie twaalf jaar geleden de tachtig grootste namen in de nomenklatoera rond president Mugabe op een 'slimme sancties'-lijst zette, hun banrekeningen bevroor en reizen naar Europa onmogelijk maakte?

De EU-landen besloten gisteren dat er geen reden meer is de sancties in stand te houden en schrapt de acht laatste namen op de zwarte lijst. De andere namen, inclusief een aantal grote bedrijven, waren eerder al stilletjes uitgedumd in Brussel. Zelfs diamanten uit Zimbabwe mogen weer, ook al werden ze aanvankelijk werden aangemerkt als 'bloeddiamanten'. *Hieronder meer*

Hongersnood in Swaziland

Op het platteland van Swaziland heerst hongersnood. Dat is niet voor de eerste keer, maar hulpgoederen die (vanuit het buitenland) gestuurd worden vallen ten prooi aan de corruptie van de koning en zijn kliek, en bereiken de hongerende bevolking niet.

De *Swazi Observer* bezocht het dorp KaMbhoke in Shiselweni en beschreef het gebied als “een vallei des doods”. Het heeft dit seizoen haast niet geregend, waardoor de oogst is mislukt en nu is al het voedsel op, schrijft de krant. Het blad citeert een oude vrouw die zegt: “We verhongeren, we sterven letterlijk van de honger, mijn kind. In geen enkele keuken in dit gebied is nog enig voedsel.” De krant citeert ook Simon Nduli, de politiek verantwoordelijke van de regio die zegt: “Er zullen echt mensen sterven. Niemand heeft nog wat.” De krant beschrijft de regio als straatarm.

Armoede en honger zijn wijdverspreid in Swaziland waar 7 van de 10 (van een bevolking van 1,3 miljoen) van minder dan 2 dollar per dag moeten leven. Het is niet bekend hoe wijd verspreid de hongersnood over het koninkrijk is, omdat de kranten in Swaziland het platteland bijna nooit bezoeken om onderzoek te doen. Ook de internationale media zijn onwetend, en als ze wat melden gaat het om verhalen over de fantastische rijkdom van koning Mswati III, die als de laatste absolute monarch ten zuiden van de Sahara regeert. Het persoonlijke bezit van de koning wordt door het tijdschrift *Forbes* geschat op US\$ 200 miljoen. Terwijl zijn onderdanen in absolute armoede leven, heeft de koning 13 paleizen, een privé straalvliegtuig en een vloot van de meest dure BMW's en Mercedesen.

In zijn nieuwjaarsboodschap zei de koning dat zijn onderdanen de armoede en honger konden overwinnen door hard te werken en te bidden. De situatie staat niet op zich zelf, In eerdere rapporten van zowel het Wereld Economische Forum, als de VN, als het Instituut voor Veiligheidsstudies werd in alle drie de rapporten geconcludeerd dat de regering de veroorzaker is van het groeiend aantal inwoners levend in absolute armoede.

In een videofilm van een ander nieuwsmedium wordt getoond hoe een zieke HIV/AIDS geïnfecteerde vrouw (Swaziland heeft als gevolg van het beleid van de koning het hoogste percentage HIV/AIDS geïnfecteerden) zich alleen in leven kan houden door koeiestront te eten..

Waarom de EU de sancties tegen Zimbabwe opheft (uit NRC)

Brussel wil herstel van geplaagd land stimuleren. Door [Bram Vermeulen](#)

Wat is er veranderd in Zimbabwe sinds de Europese Unie twaalf jaar geleden de tachtig grootste namen in de nomenklatoera rond president Mugabe op een ‘slimme sancties’-lijst zette, hun banrekeningen bevroor en reizen naar Europa onmogelijk maakte?

De EU-landen besloten gisteren dat er geen reden meer is de sancties in stand te houden en schrapt de acht laatste namen op de zwarte lijst. De andere namen, inclusief een aantal grote bedrijven, waren eerder al stilletjes uitgedumd in Brussel. Zelfs diamanten uit Zimbabwe mogen weer, ook al werden ze aanvankelijk werden aangemerkt als ‘bloeddiamanten’.

Alleen president Mugabe, die deze week 90 wordt en 34 jaar aan de macht is, en zijn echtgenoot Grace staan nog te boek als persona non grata in Europa. Mugabe is wel uitgenodigd deel te nemen aan een top met de Afrikaanse Unie in Brussel over twee maanden.

„De tijd lijkt rijp om een andere weg in te slaan”, rechtvaardigde Europa’s buitenlandcoördinator Catherine Ashton de ommezwaai. „Zimbabwe beweegt vooruit.”

De EU besloot in 2002 samen met de Verenigde Staten tot de sancties uit protest tegen de gewelddadige landhervormingen, waarbij duizenden blanke boeren en tienduizenden zwarte werkers van hun landerijen werden verdreven.

Hetzelfde regeringsgeweld richtte zich in 2008 op de oppositiepartij van Morgen Tsvangirai (MDC) die bont en blauw geslagen werd op een politiebureau. Ondanks de zege van de MDC bij de parlementsverkiezingen dat jaar wist Mugabe de oppositie te overtuigen tot het vormen van een regering van nationale eenheid. Die kwam vorige zomer ten einde toen Mugabes partij Zanu PF de oppositie verpletterde bij de stembus, volgens veel waarnemers dankzij vernuftige fraude.

Dus wat is er veranderd? De verkiezingen van juli 2013 verliepen weliswaar niet vrij en eerlijk, maar wel geweldloos. Mensenrechtengroeperingen en media hebben het nog steeds moeilijk. De hyperinflatie werd in 2009 tot staan gebracht toen de waardeloze Zimbabweaanse dollar werd ingeruild voor een munt die de prijs van de Amerikaanse dollar volgt.

De schappen in de supermarkten zijn weer gevuld, zij het met producten die voor de meeste plattelanders niet meer te betalen zijn. Tweederde van de producten moet worden ingevoerd. De gebutste economie groeide vorig jaar zowaar, met 4,4 procent onder andere dankzij de diamantenvondsten in het zuiden van het land.

De sancties hebben hun houdbaarheidsdatum overschreden, vindt David Coltart, MDC-senator en voormalig minister van Onderwijs. „Zanu PF geeft de sancties van alles de schuld, van stropers tot de gaten in de weg. Het is hoog tijd dat deze zondebok van het toneel verdwijnt”, zei Coltart tegen de Zuid-Afrikaanse radio.

De EU heeft altijd onderstreept dat de sancties waren gericht tegen personen, en geen boycot waren van de Zimbabweaanse economie. In werkelijkheid droogde de economie op na de gewelddadige landhervormingen in 2000; want IMF, Wereldbank en andere internationale financiers weigerden Zimbabwe nog langer geld te lenen. De echte bedreiging voor de Zimbabweaanse economie zit dus niet in Brussel maar in Washington, en daar zijn de meningen vooralsnog onveranderd. Voor het kwijtschelden van de schulden is het nog te vroeg.

Mugabe zelf is de hoop en de vrees van Zimbabweanen. De geruchten over zijn zwakke gezondheid en zelfs zijn dood vinden gretig aftrek in de sociale media, totdat hij weer even in het openbaar verschijnt. De namen van mogelijke opvolgers zijn na een decennium nog steeds dezelfde: vicepresident Joice Mujuru en justitieminister Emmerson Mnangagwa.

Maar de enige die regeert en regisseert is Mugabe. Hij lijkt zelfs zijn aartsrivaal Morgan Tsvangirai te gaan overleven. Binnen de oppositie groeit de onvrede over het onvermogen van Tsvangirai om te leiden. Partijleden vroegen hem deze maand af te treden omdat hij niet in staat bleek Zimbabwe te hervormen, zelfs als premier in de regering van nationale eenheid. Naast Mugabe bleek Tsvangirai even machteloos als de sancties van de EU